

Referaat: Infectieziekten Paard

Smith FL, Watson JL, Spier SJ, Kilcoyne I, Mapes S, Sonder C, Pusterla N. Frequency of shedding of respiratory pathogens in horses recently imported to the United States. *J Vet Intern Med.* 2018;32:1436-1441.

Het blijft immer de vraag in hoeverre een paard zich voordoet als Trojaans paard. In deze studie werd gekeken naar de insleep van vooral equine respiratoire virussen middels de import van paarden in de USA. Het betrof 167 paarden die met het oog op onderzoek naar *Taylorella equigenitalis* verplicht in quarantaine moesten, waardoor ruinen ontbraken. In totaal waren er 161 merries en 6 hengsten geïncubeerd met een mediane leeftijd van 7 jaar (spreiding 3 weken tot 21 jaar). Voor merries gold een quarantaine duur van 14 dagen en voor hengsten was deze 31 dagen. Hiervan spanden de aantallen warmbloeden (79%) en Friezen (8,4%) de kroon en werden de meeste paarden geïmporteerd uit Duitsland (34,7%), Nederland (29,3%) en België (8,4%). Binnen 72 na binnenkomst van de dieren in de USA werden neusswabs genomen, die middels kwantitatieve PCR werden onderzocht op de volgende virussen: Equine herpesvirus 1, 2, 4 & 5, Equine Influenza Virus en Equine Rhinitis A & B. Daarnaast werd nog getest op de droesbacterie *Streptococcus equi* subsp. *equi*. Bij 52% van de geïmporteerde paarden werden herpesvirussen aangetoond, waarbij de gamma-herpesvirussen (EHV 2 & 5 respectievelijk bij 28,7 en 40,7%) beduidend vaker aangetoond werden dan de alfa-herpesvirussen (EHV 1 & 4 respectievelijk bij 1,2 en 3,0%). Bij 60% van de dieren positief op EHV 4 was de respiratietractus klinisch aangedaan. Meer dan 1 type herpesvirus werd door 16,8% van de dieren meegebracht. De RNA virussen Equine Influenza Virus alsmede Equine Rhinitis A & B werden in het geheel niet aangetoond evenmin als de droesbacterie. In vergelijking met warmbloeden bleek de kans op EHV 4 positiviteit groter bij Friezen (Odds ratio 7,17). Hoewel er slechts drie veulens werden geïncubeerd (leeftijd 3 weken-6 maanden) trokken deze wel de aandacht met bij twee van de drie co-infectie met twee verschillende typen herpesvirussen en beduidend meer herpesviruspartikels dan de groep als geheel ($> 1,8 \times 10^6$ versus mediaan $1,8 \times 10^4$ gB genen/miljoen cellen). Ondanks positiviteit van zowel een merrie als haar veulen ten aanzien EHV 1 aan het eind van de quarantaine periode konden zij hun weg verder landinwaarts vervolgen. Het neuropathogene EHV1 genotype G2254 werd bij geen der dieren aangetroffen.